Mondelinge uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-0346 (mr. E.L.A. van Emden, voorzitter en mr. F. Faes, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 6 november 2020
Ingediend door	: De consument
Tegen	: ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	: 8 april 2021
Aard uitspraak	: Bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen

Samenvatting

De consument heeft de bank diverse keren verzocht om zijn ex-partner uit de hoofdelijke aansprakelijkheid voor de hypothecaire geldlening te ontslaan. De bank heeft deze verzoeken afgewezen omdat de financiële situatie van de consument dit niet toeliet. In 2019 was de financiële positie van de consument dusdanig dat de bank de ex-partner uit de hoofdelijke aansprakelijkheid heeft kunnen ontslaan. De consument stelt dat de bank zijn ex-partner al veel eerder had kunnen en moeten ontslaan uit de hoofdelijkheid; dit had hem veel ellende en kosten bespaard. Hij vordert een schadevergoeding van de bank. De commissie oordeelt dat de bank niet verplicht kon worden om de ex-partner uit de hoofdelijke verplichtingen te ontslaan. De vordering van de consument wordt afgewezen.

1. Mondelinge behandeling

Partijen zijn opgeroepen voor een digitale hoorzitting op 8 april 2021. Partijen hebben hieraan deelgenomen.

Tijdens de hoorzitting hebben beide partijen verklaard ermee in te stemmen dat de commissie mondeling uitspraak doet.

2. Klacht

De consument en zijn (inmiddels ex-)partner hebben in 2005 bij de bank een hypothecaire geldlening afgesloten voor de aankoop van een gezamenlijke woning. Beiden waren hoofdelijk aansprakelijk voor de geldlening. In 2009 zijn de consument en de ex-partner uit elkaar gegaan en heeft de consument in de daarop volgende jaren de bank herhaaldelijk verzocht om zijn ex-partner te ontslaan uit de hoofdelijke aansprakelijkheid voor de geldlening. De bank heeft deze verzoeken afgewezen. In september 2019 heeft de bank de ex-partner uit de hoofdelijke aansprakelijkheid voor de geldlening ontslagen.

De consument stelt dat de bank zijn ex-partner al eerder had moeten ontslaan uit de hoofdelijke aansprakelijkheid. Nu de bank dit ten onrechte niet heeft gedaan, heeft de consument dubbele lasten gehad en heeft dit tot problemen tussen hem en zijn ex-partner geleid. De consument vordert vergoeding van € 51.412,-, verhoogd met wettelijke rente vanaf 28 mei 2009.

3. Beslissing

Ondanks dat de commissie er begrip voor heeft dat de consument zich tekort gedaan voelt door de bank, beslist de commissie op juridische gronden dat de klacht van de consument ongegrond is. De vordering tot vergoeding van € 51.412,- wordt afgewezen.

4. Gronden voor de beslissing

Op grond van de geldleningsovereenkomst waren de consument en zijn ex-partner ieder voor het geheel van de hypothecaire schuld aansprakelijk jegens de bank. Ontslag uit de hoofdelijke aansprakelijkheid komt neer op een wijziging van de geldleningsovereenkomst en daar is de instemming van alle contractspartijen voor nodig. De bank mag daarom weigeren om ontslag uit de hoofdelijke aansprakelijkheid te verlenen, tenzij een weigering onaanvaardbaar is naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid in de zin van artikel 6:248 lid 2 van het Burgerlijk Wetboek (zie ook Geschillencommissie Kifid nrs. 2020-378 en 2020-562).

In dit geval heeft de bank voldoende gemotiveerd aangevoerd dat zij niet eerder dan 2019 de ex-partner uit de hoofdelijke aansprakelijkheid kon ontslaan, omdat de financiële situatie van de consument dit vóór 2019 niet toeliet. Een dergelijke beoordeling valt binnen de beleidsvrijheid van de bank. Daarnaast geldt dat het ontslaan van de ex-partner van de consument uit de hoofdelijke aansprakelijkheid een bevoegdheid is van de bank, niet een verplichting. Hoewel het onthouden van instemming voor het verlenen van ontslag uit de hoofdelijkheid van de ex-partner van de consument nadelige financiële gevolgen voor hem heeft gehad, is geen sprake van een situatie die naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is. Daarbij komt dat de bank geen rol heeft in de verhouding tussen de beide gewezen partners.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening als wordt voldaan aan de vereisten van artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het reglement van de commissie van beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.